

A FELSŐ TAGOZAT
tele van kihívásokkal

ÁLLHATATOS brianna

TERRI LIBENSON

Mindenki tudja, hogy az okos Bri mennyire szereti a reflektorfényt (nem). Akkor miért ment bele olyasmibe, ami arra kényszeríti, hogy megtanuljon egy új nyelvet, beszédet tartson, segítsen megszervezni egy bulit, és boldoguljon az iskolai és otthoni drámákkal?!

Ahogy a nagy esemény egyre közelebb kerül, Bri azon tűnődik, vajon megéri-e az egész...

Bri szívmelengető története a múltban és a jelenben váltakozó fejezetekben mesélve bontakozik ki a bát mitzváját megelőző nyolc hónap alatt – és a nagy nap folyamán is.

Bri
korábban

Oké, anyu,
megcsinálom.

Valaki
mentsen meg
ettől!

Bri
most

Tartalmas olvasmány,
amely mégis megközelíthető marad,
és számos, barátoktól, rokonoktól és
mentoroktól származó bölcsességet tartalmaz.
Ittangulyozza a közösség előnyeit, azt, hogy
nem baj, ha vannak kérdéseink, és hogy
a különböző hagyományok különböző értéket
tudnak nyújtani az embernek.

School Library Journal

Ez a könyv egy kicsit olyan, mint
egy képregény. Nem teljesen, mert vannak
benné illusztrációk nélkül elbeszéltek részek is.

Nem vagyok egy képregényrajongó,
de a könyvnek ezt az aspektusát nagyon
élveztem, úgyhogy azt hiszem, a jövőben adok
egy esélyt nekik.

AfictionReality

TERRI LIBENSON

ÁLLHATATOS brianna

— részlet —

ELŐSZÓ

Hát, megint itt vagyok. Hogyan keveredtem ilyesmibe MÁSOD-SZOR is?

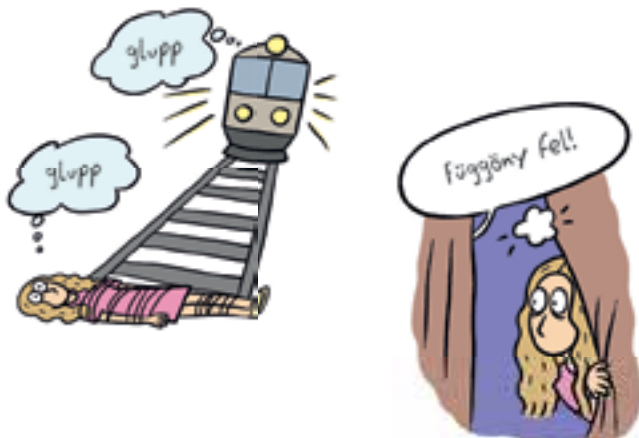

Talán vonzom a büntetést. Vagy egyszerűen pancser vagyok. Valószínűleg ez utóbbi az, ami betalál. Különben miért tenném ki magamat megint annak, hogy reflektorfénybe kerüljek?

Kilesek a függöny mögül. Látom a szüleimet és sok-sok barátomat. Legalább van, aki drukkol nekem.

Vagy szemtanúja lesz a szerencsétlenségnek.

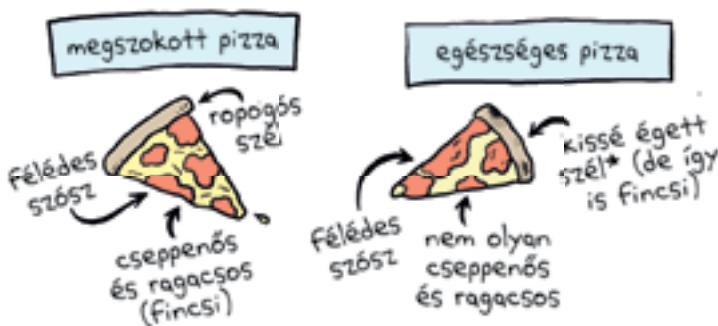
Hát, ez van. Itt vagyok. Remélem, jól tudom a szövegemet. Remélem, nem szúrom el. Remélem, nem esek orra. Remélem, remélem, remélem...

Remélem, HAMAR túl leszek rajta.

NYOLC HÓNAPPAL KORÁBBAN

Anya és én a konyhaasztalnál ülünk, tömjük a pizzát az arcunkba. Házi pizza. Anya sütötte, a tésztát is ő gyúrta, mert rájött, hogy kábé ez az egyetlen étel, amit mindig szó nélkül megettem. És arra is, hogy így egészségesebb.

Nem olyan rossz. A Ramone's Pizza a legjobb, de elismeréssel tartozom anyának. Ezerszer könyörgött a szósz receptjéért, és Ramone végül engedett neki. De megeskette anyát, hogy

senkinek nem adja tovább, és elégeti a kézzel írt recept fénymásolatát.

Ezen a héten anya lakásában vagyok. A szüleim elváltak, és közös a gyerekfelügyelet. Hetente költözöm kettőjük között. Ez eléggé macerás tud lenni, de már megszoktam.

Szóval itt ülök, és tömöm magamba a pizzát. Legalábbis próbálom.

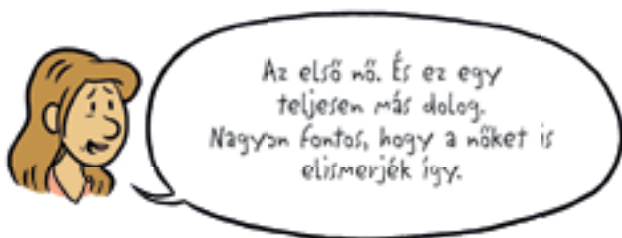

Mondtam már, hogy anya a büntudatkeltés királynője?

Ez a büntudatkeltés **mesterfoka**. Anya tudja, hogy ötéves korom óta feminista vagyok. Érzelmileg akar hatni rám.

Olyan gyorsan, hogy alig látom, feláll, hozzám rohan, és erősen megölel.

Anya nem tudja, hogy valahányszor ezt mondja...

...szinte mindig megbánom.

ABBAN A FODRÁSZATBAN VAGYUNK, AHOVÁ
ANYA SZOKOTT JÁRNI.
LAVEURNE CSINÁLJA ÉPP A HAJAM.

LAVEURNE VÉGEZ, ÉS HÁTRALÉP.

ANYA FIZET, ÉS ELINDULUNK KIFELÉ.

Következő áldozat!

klikk

Volt egy kis
káosz, de már urai
vagyunk a helyzetnek.

Látnod kéne
a virágokat. Gyönyörűek!
Mennyeien fogsz kinézni
ott fent.

NYOLC HÓNAPPAL KORÁBBAN

Szóval, most biztosan azon gondolkodtok, hogy mibe egyeztem bele. Ha tizenkét-tizenhárom évesek vagytok, és zsidó vallásúak, biztosan kitaláltátok.

Igen, éppen abba egyeztem bele, hogy legyen bár mitzvám.

A gyerekeknek bár- vagy bár-mitzvájuk van. („Bár mitzvó” a fiúknak, „bár mitzva” a lányoknak) úgy tizenhárom éves koruk körül (a lányoknak néha korábban, mert ugye, ki mikor „érik”, meg ilyenek). Ez a „felnőttté válást” jelenti a zsidó hagyományban. A felnőtt fiú vagy lány szertartást vezet – héberül! –, általában a zsinagógában a család, barátok és idegenek (vagyis még soha nem látott rokonok) előtt.

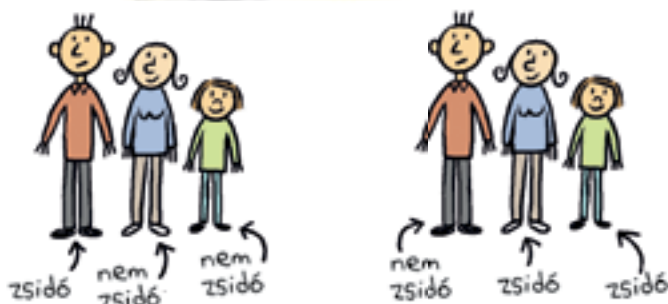
Ez nem kis dolog, nekem elhíhetitek. Körülbelül hat hónapot kell készülni rá. Vagy még többet, ha nem tudsz jól héberül. Mint én.

A következő a helyzet. Anyukám zsidó vallású, apukám nem. Ez a hagyomány szerint azt jelenti, hogy én is zsidó vallású vagyok. Ha fordítva lenne, vagyis apukám lenne zsidó, akkor én nem lennék az. Ami furcsa a hagyományos patriarchátusi* dolgot figyelembe véve.

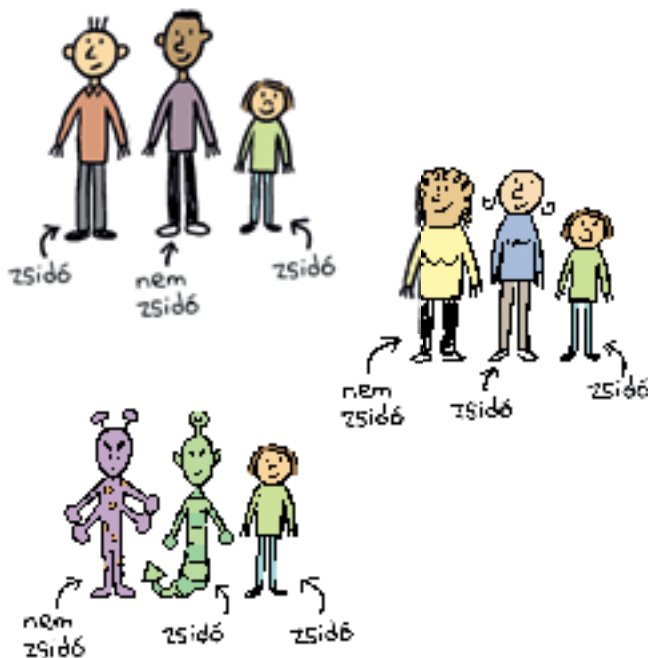
* (férfiuralom; micsoda meglepetés)

Hagyományos felfogás

Nemhagyományos szemlélet*

*(a mi vallási közösségünk)

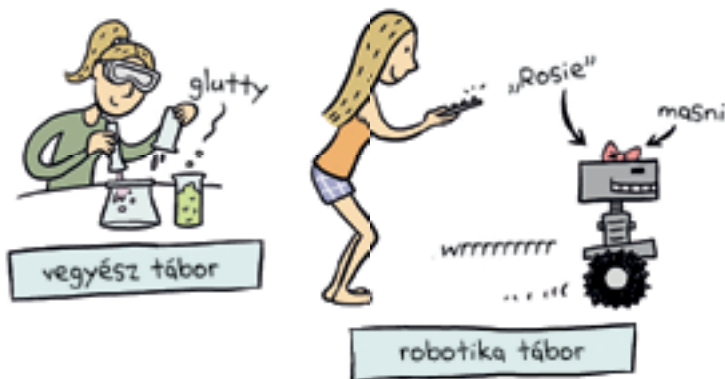

Amikor kezdtem felnőni, anya **biztatott**, hogy járjak valási iskolába is (értsd: kényszerített). Ez néhány estét igényelt hetente, és a vasárnap reggeleket. Mivel fontosabb volt az igazi iskolai tanulás, nem mindig volt időm menni.

És persze **lehet**, hogy kicsit túl sokszor éltem ezzel a kifogással.

Nem mintha borzalmasan teljesítettem volna. A tanárok kedvesek voltak, és próbálták érdekessé tenni az órákat játékokkal meg ilyesmikkel. De a gyerekek nagy része nyáron mindig elment a zsidó táborba, és hozzászoktak, hogy együtt vannak. Én nem mentem el a táborba egyszer sem, ezért mindig egy kicsit úgy éreztem, hogy ki vagyok hagyva.

És héberből is elég rossz voltam.

Tudom, hogy mit gondolsz: hogy én valamilyen tantárgyból nem vagyok jó? Hát, a nyelvtanulás nem az erősségem. Spanyolból sem brillírozom. Csak nagyon sokat tanulok, így kapok ötösöket.

Szóval megmakacsoltam magam, és ötödik után nem mentem zsidó hittanra. Sokkal fontosabb feladataim voltak, és tényleg nem voltam annyira oda érte. Apát nem érdekelte.

Anya belenyugodott, és nem unszolt tovább.

De szeptember környékén felhozta a bát mitzvá témát.

Először úgy voltam vele, hogy

De továbbra is unszolt. És ragaszkodott hozzá. És...

Szóval itt tartunk, és azon gondolkodom – nem először –, hogy mibe keveredtem.

Tény és való, hogy anya volt az első lány a családban, akinek bárt mitzvája volt. Addig a zsinagóga, ahová jártak, nem engedte. A nővérenek, Dani néninek sem volt. (A húga, Ashley nénikém valami okból nem volt hajlandó rá.)

Tudom, anya csak azt akarja, hogy folytassam a hagyományt, amit ő megkezdett. Nem tudom hibáztatni érte. Én vagyok az egyetlen gyereke, ezért ez az egyetlen esélye.

Azt is tudom, hogy ezt inkább érte teszem, mint magamért.

De...

...még próbálom kideríteni, hogy **miért**.

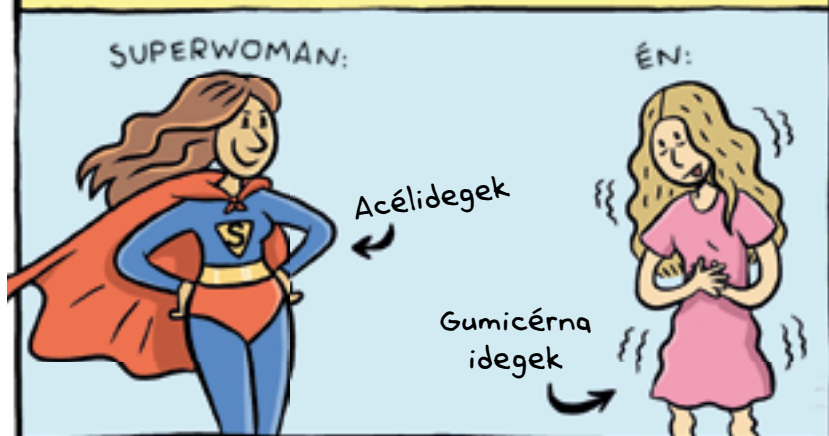
KÉSŐI EBÉD.

CSEND BEN
ESZÜNK.

NEM ÉRZEM JÓL MAGAMAT, ÉS HA
VALAMELYIKÜNK MEGSZÓLAL,
TALÁN FEL IS ROBBANOK.

ELKÉSZÜLÜNK, ELINDULUNK.

AZ ÚTON VÉGIG
HALLGATUNK.

Na jó. Néha
aggaszt.

Akarsz beszélni
róla?

Semmiképpen.

kurcog

Értem.
Talán máskor beszélünk
róla...
ha akarod.

Jó.

